

Međutim, do 1990. godine regulator Zajednice je uveo način primjene pravila o nabavkama za posebne sektore. To je uradio u posebnoj Direktivi o posebnim sektorima u kojoj je jasno stavljeno na znanje da nisu samo „javni“ subjekti obavezani da poštuju pravila Zajednice u odnosu na svoje nabavke dobara, radova i usluga, već su to i privatna preduzeća koja rade na osnovu posebnih ili ekskluzivnih prava. Najvažniji aspekt u odnosu na javni i privatni sektor je stepen do kog naručioci u posebnim sektorima podliježu državnom uticaju, bez obzira na to da li se ovaj uticaj sprovodi kroz direktnu kontrolu ili se radi o indirektnom uticaju (na primjer ovlašćenje države da kontroliše davanje i korišćenje posebnih ili ekskluzivnih prava privatnim preduzećima).

Pravila su bila usvojena u posebnoj direktivi zbog toga što su odredbe fleksibilnije u odnosu na klasične sektore. Bilo je potvrđeno da subjekti u ovim sektorima funkcionišu na komercijalnijem tržištu, tako da je, iako je bilo potrebno da se poštuju glavna načela pravila javnih nabavki, bilo neophodno i da se objezbedi određena fleksibilnost da bi se uzela u obzir realnost okoline u kojoj se sprovode njihove aktivnosti.

Subjekti u posebnim sektorima obuhvaćeni pravilima o nabavkama Zajednice spadaju pod dvije široke kategorije.

- Prva kategorija je sastavljena od subjekata nad kojima država može da sprovede direktnu kontrolu. To su javni organi i tijela koja su regulisana javnim pravom, a definicije su iste kao i za organe obuhvaćene Direktivom o klasičnom sektoru.
- Druga kategorija, na koju upućujemo zbog pogodnosti, sastavljena je od definisanih javnih tijela i onih privatnih subjekata koji funkcionišu u svojim relevantnim sektorima na osnovu posebnih ili ekskluzivnih prava datih od strane države članice Zajednice.

Važno je upamtiti da su, za razliku od primjera Direktive o klasičnom sektoru u kojoj naručioci, nakon što su jednom obuhvaćeni definicijom, moraju da izvršavaju sve svoje nabavke prema toj Direktivi, javni organi, tijela koja su regulisana javnim pravom i drugi subjekti obuhvaćeni Direktivom koja se odnosi na posebne sektore, obuhvaćeni samo do stepena do kog sprovode predmetnu djelatnost definisanu u Direktivi o posebnim sektorima. Da bi potpali u područje primjene Direktive o posebnim sektorima oni moraju (i) da potpadnu u okvir definicije subjekata koji funkcionišu u posebnim sektorima i (ii) da izvršavaju predmetnu djelatnost (kao isključivu ili jednu između mnogo relevantnih i/ili nerelevantnih aktivnosti).

Važna napomena:

Subjekti koji funkcionišu u posebnim sektorima definisanim u Direktivi koja se odnosi na posebne sektore obuhvaćeni su Direktivom samo do stepena do kog izvršavaju relevantnu aktivnost definisanu u Direktivi o posebnim sektorima.

Postoji više tipova definisanih subjekata: (i) naručioci u klasičnom sektoru (ugovorni „organi“), (ii) javna preduzeća i (iii) pravni subjekti (obično u privatnom vlasništvu) koji funkcionišu na osnovu posebnih ili ekskluzivnih prava.

2.4.1 Naručioci u klasičnom sektoru

Definicija „naručioca“ je ista u Direktivi o klasičnom sektoru i Direktivi o posebnim sektorima. Postoje dva